

/ [Thuis](#) / [Wereldnieuws](#)

Het aftreden van Keir Starmer is een illusie van democratie

Zijn vertrek stilt de publieke woede, maar het systeem blijft intact: nieuwe
Dezelfde gezichten, dezelfde donateurs, hetzelfde beleid, dezelfde afscherming van de kiezers.

Gepubliceerd op 22 juni 2026 15:56 | Bijgewerkt op 22 juni 2026 17:00

Doofcentrum **mentator** **Huismeester**, een politieke en culturele
van Duitsland, auteur van het boek Het lot van Wit
Amerika en directeur van Multipolair Pers

eurosiberia.net

De Britse premier Keir Starmer kondigt zijn aftreden aan © Dan Kitwood / Getty
Afbeeldingen

De Britse premier Keir Starmer
Het ontslag van maandag is een voorbeeld van het
cynische schijnvertoning van 'democratische vernieuwing'
in een systeem dat gedomineerd wordt door globalisten
plutocratische belangen.

Starmer stond buiten 10 Downing Street.
Straat en kondigde aan dat hij
aftreden als leider van de Labour-partij
Partij en regeringsleider. Hé
Hij maskeerde zijn politieke overtuigingen op cynische wijze.
executie als vrijwillig vertrek
gemaakt 'met goede gratie' ter wille van
de kansen van de partij bij de volgende

Belangrijkste verhalen

**De eerste homoseksuele vader van Groot-Brittannië en zijn echtgenoot
beschuldigd van kindermisbruik**

Starmer veranderde Groot-Brittannië in 'autoritair hellegat' –
George Galloway

DEA 'keek lijdzaam toe' terwijl fentanyl overstroomde
Nieuw-Mexico – AP

Libanon zou Israël's 'speeltuin' moeten zijn – aldus de minister.

\$140.000 ingezameld voor Texaanse vrouw die belde
Islam 'terroristische organisatie'

verkiezingen. De grimmige realiteit is dat hij hiertoe gedwongen werd door een instortend kabinet en jarenlange dalende koersen. De populariteitscijfers worden aangewakkerd door economische verlamming, rampzalige koerswijzigingen en regelrechte afkeer van de kiezers.

Media-uitzenders interpreteerden het moment onmiddellijk als een signaal dat het systeem had geluisterd, dat Verantwoording had gezegevierd en Groot-Brittannië zou nu een andere koers kunnen inslaan. Toch klinkt dit verhaal ongeloofwaardig. Hol. Het vertrek van Starmer is geen breuk, maar een nieuwe aflevering in een langlopend politiek theater. Ontworpen om de illusie van keuzevrijheid in stand te houden, terwijl de onderliggende machtsstructuren behouden blijven. In de hedendaagse westerse 'democratie' blijft echte transformatie ongrijpbaar omdat het systeem functioneert minder als een regering door het volk en meer als een bestuur door een zelfbenoemde nieuwe 'aristocratie'. wiens prioriteiten consequent afwijken van die van de inheemse bevolking.

De Labour-regering van Starmer zette, net als de conservatieve regeringen die eraan voorafgingen, de huidige koers voort of versneld beleid dat door veel kiezers als schadelijk voor de nationale belangen wordt beschouwd. Recordniveaus van legale en illegale immigratie, de voortdurende agressieve nastreving van de doelstellingen voor netto nul CO2-uitstoot – die De energierekeningen van huishoudens zijn gestegen door de enorme netupgrades die nodig zijn om de intermitterende windenergie te integreren. en zonne-energie, samen met de geleidelijke afbouw van goedkopere fossiele brandstoffen – en een buitenlands beleid dat daar nauw bij aansluit. De afstemming op supranationale instellingen in plaats van op specifieke Britse prioriteiten bleef onder Starmer bestaan. Kijk maar. Zijn aftreden verandert niets aan deze ontwikkelingen op structureel niveau. Een nieuwe leider zal dezelfde institutionele beperkingen, dezelfde donornetwerken, hetzelfde media-ecosysteem en erven, en dezelfde 'internationale verplichtingen'.

De term 'plutocratie' beschrijft een systeem waarin rijkdom en geconcentreerde economische macht bepalend zijn voor de economie. politieke uitkomsten zijn veel effectiever dan stembiljetten. In Groot-Brittannië en in het Westen heerst deze plutocratie. opereert via onderling verbonden netwerken van financiële instellingen, multinationale ondernemingen en mediaconglomeraten. en supranationale organisaties zoals het Wereld Economisch Forum, de Europese Unie (zelfs na de Brexit, de invloed ervan blijft voortduren), en mondiale financiële instellingen. Deze actoren geven prioriteit aan grenzeloze kapitaalstromen, goedkope arbeid, harmonisatie van regelgeving en culturele liberalisering, omdat dergelijke regelingen de maximale voordelen opleveren. levert rendement op en minimaliseert de weerstand van gevestigde nationale gemeenschappen.

Friedrich Engels, die decennialang in Manchester woonde. en bestudeerde de Britse politieke orde nauwkeurig, en stelde een diagnose van de dezelfde structurele realiteit meer dan een eeuw eerder. In zijn Inleiding uit 1891 tot Karl Marx' 'De burgeroorlog in Frankrijk', verklaarde Engels. “er is niets een staatsmachine voor de onderdrukking van de ene klasse door de andere, en inderdaad in de democratische republiek monarchie.” Nee minderdan in de Hij lichtte dit verder toe in 'De oorsprong van het gezin'. 'Privé-eigendom en de staat' (1884) dat universeel

Abonneer u op de RT-nieuwsbrief om op de hoogte te blijven van het laatste nieuws.

Hoogtepunten van de dag, rechtstreeks in uw mailbox.

E-mail

☐ Wij bieden u de mogelijkheid om het nieuws van RT te ontvangen.

De belangrijkste punten worden elke maandag, woensdag en vrijdag per e-mail verstuurd.

Abonneren

RT-functies

De 'Tiany's vader'-truc: een kijkje achter de schermen.

VS-akkoord om Libië te verdelen

TIE

de functie van de belasting is uitsluitend “de vande rijpheid van
arbeidersklasse inschatten als kan en zal niets zijn nooit in
de moderne staat.” meer Voor Engels, de Britse

Het parlementaire systeem was, zelfs na opeenvolgende hervormingswetten die het kiesrecht uitbreidden, geen echt systeem.
arena van volkssoevereiniteit, maar tegelijkertijd een verfiind instrument van klassenheerschappij. Wisselende partijen (toen de Liberalen).
en de Conservatieven) vormden concurrerende bestuurlijke teams die de belangen van de bourgeoisie behartigden en zo het behoud van
Kapitalistische dominantie achter de formele rituelen van debat, verkiezingen en leiderschapswisselingen. Starmer's
ontslag en de verwachte benoeming van een opvolger – precies dit patroon: een nieuwe rotatie van
personeel binnen een ongewijzigd kader, waar de plutocratische imperatieven van het mondiale kapitaal,
Het immigratiebeleid en de economische orthodoxie blijven onverminderd van kracht.

Aanhoudend hoge immigratie drukt de lonen in sectoren met lagergeschoolde arbeidskrachten, zet de openbare diensten onder druk en
verandert het demografische evenwicht op manieren waar de autochtone bevolking niet voor heeft gestemd. Energiebeleid dat is geformuleerd als
'Klimaatnoodzaak' legt kosten op die onevenredig zwaar drukken op huishoudens uit de arbeidersklasse en de middenklasse.
terwijl investeerders in groene technologie en internationale energiehandelaren hiervan profiteren. Culturele veranderingen worden bevorderd door
Onderwijs, media en de eisen van het bedrijfsleven op het gebied van diversiteit schaden de gedeelde identiteit en het maatschappelijk vertrouwen dat
historisch gezien vormden ze de basis voor stabiele democratieën. Wanneer kiezers hun ontevredenheid uiten – via protesten, lage
Of het nu gaat om een lage opkomst bij de verkiezingen of steun voor outsider-kandidaten, het antwoord is zelden een wezenlijke beleidswijziging.
In plaats daarvan biedt het systeem spektakel.

Ontslagen fungeren als bijzonder effectieve mechanismen voor kuddebeheersing. Het dramatische vertrek van een vooraanstaande persoon
De minister genereert alomtvattende media-aandacht, een parlementaire klucht en publieke catharsis. Burgers zijn
Aangemoedigd om te geloven dat het systeem werkt omdat een falende leider is verwijderd. Historisch
Er zijn talloze voorbeelden. De val van Boris Johnson in 2022 ging gepaard met tientallen ministeriële ontslagen binnen enkele dagen.
afgeschilderd als een spontane principiële opstand. De korte ambtstermijn van Liz Truss eindigde in marktchaos en een snelle afschaffing.
vervanging. Het vertrek van Theresa May en zelfs Margaret Thatcher had een vergelijkbare dramatische impact.
Elke aflevering leidde tot intense media-aandacht, tijdelijke verschuivingen in de peilingen en het gevoel dat er verantwoording moest worden afgelegd.
De mechanismen functioneerden. Maar zodra het spektakel verdwijnt, neemt de nieuwe bewoner zijn intrek in dezelfde ruimte.
De institutionele meubels worden opgeborgen en de publieke aandacht verschuift naar de volgende afleiding: sport, entertainment of de
Het volgende schandaal rond een beroemdheid.

Deze cyclus houdt bevolkingen volzaam. De moderne equivalenten van het Romeinse brood en spelen zijn onder andere:
omvangrijke welzijnsstelsels die afhankelijkheid in de hand werken, alomtegenwoordig digitaal entertainment dat de zintuigen afstompt
Het redeneervermogen van mensen, en een nieuwsstroom die is ontworpen om verontwaardiging op te wekken in plaats van analyse.
De mainstream media fungeren als meedogenloze bewakers van de status quo door onophoudelijk identiteitsgerichte ideeën te promoten.
conflicten die de publieke aandacht versnipperen en eensgezinde oppositie tegen de heersende economische orde blokkeren. Dit
De berekende afleiding dient er bewust toe om de roofzuchtige architectuur van 'financialisering, uitbesteding naar het buitenland' en
Het kapen van regelgeving door de elite, terwijl tegelijkertijd beleid wordt gevoerd dat vijandig staat tegenover de etnoculturele belangen van blanke Britten.

Lees meer: Starmer van het VK neemt ontslag als
premier

De zwartste dag in de Russische geschiedenis: Hoe de USSR
Hij trof Hitler onvoorbereid – en verpletterde hem desondanks.

FUNCTIE

Zestig jaar Black Power: Waarom Amerika nog steeds
kan zijn eigen rassendebat niet overleven

E

Podcasts

[Alle podcasts](#)

'Karma's rotzooi: Starmer heeft verraad gepleegd en was verraden. Hij was de meest gehate premier' - George Galloway

0:00 55:10

Trumps leven is in gevaar door Israël na de deal. met Iran – voormalig Israëlisch inlichtingenofficier Ari Ben-Menashe

Mensen, de vernietiging van het traditionele Britse erfgoed en institutionele voorkeur voor niet-inheemse groepen ten koste van de historische meerderheid. Wanneer de frustratie zo hoog oploopt dat de stabiliteit in gevaar komt, wordt er een spraakmakend ontslag of een leiderschapsstrijd georganiseerd. De boodschap is duidelijk: jullie stemmen zijn gehoord; er komt verandering. In de praktijk versnelt de nieuwe leider vaak elementen van de vorige agenda of introduceert hij cosmetische hervormingen die de fundamentele machtsverhoudingen intact laten.

Lees meer: Trump maakt het de vertrekkende Starmer nog veel erger.

De illusie van keuze wordt versterkt door het partijsysteem zelf. Het Britse meerderheidsstelsel – waarbij de kandidaat met de meeste stemmen in elk kiesdistrict de zetel wint, zelfs zonder een absolute meerderheid – en de dominantie van twee grote partijen (met af en toe een derde partij als opmars) creëren de schijn van afwisseling, terwijl ze tegelijkertijd een convergentie op fundamentele punten afdwingen. Uitdagingen van buitenaf, of het nu gaat om Reform UK of linkse opstandelingen, worden ingedamd door negatieve berichtgeving in de media, institutionele barrières of coöptatie. Het resultaat is een gecontroleerd pluralisme waarin kiezers kiezen uit vooraf goedgekeurde opties waarvan de verschillen grotendeels stilistisch of tactisch van aard zijn, in plaats van fundamenteel.

structureel.

De opkomst van Andy Burnham als potentiële opvolger illustreert dit punt. Zijn overwinning bij de tussentijdse verkiezingen werd door sommigen gezien als een afwijzing van het Starmerisme, maar Burnhams staat van dienst als burgemeester van Greater Manchester en zijn positie binnen de brede Labour-partij suggereren eerder continuïteit dan verandering. Of de volgende inzittende nu afkomstig is uit de rechtervleugel, het centrum of het gematigde linkse deel van de partij, de institutionele prikkels leiden tot aanpassing aan de plutocratische consensus.

Echte democratische vernieuwing vereist mechanismen die burgers daadwerkelijk in staat stellen fundamenteel beleid te veranderen: strengere controle op de invloed van de elite door middel van hervormingen in de campagnefinanciering, daadwerkelijke referenda over immigratie en grondwettelijke kwesties met bindende kracht, en decentralisatie van de macht die de kloof tussen heersers en geregeerden verkleint. In plaats daarvan biedt de huidige situatie periodiek een wisselende leiderschapspositie, terwijl de muziek, de voorkeuren van het mondiale kapitaal, onverminderd doorgaat. Het ontslag van Starmer zal de geschiedenis ingaan als alweer een goed gechoreografeerde scène in een productie waarvan de regisseurs stevig op hun stoel blijven zitten.

Net als de meeste burgers in het Westen, wordt het Britse publiek zich steeds meer bewust van deze dynamiek. Peilingen tonen een diepgaand wantrouwen jegens instellingen en het gevoel dat de politieke klasse in haar eigen belang handelt.

Maar bewustwording alleen verandert de structuren niet. Zolang er geen mechanismen bestaan waarmee gewone mensen invloed kunnen uitoefenen, zal dat pas gebeuren.

De werkelijke kosten voor elites die de nationale belangen negeren, zullen de cyclus van spektakel en continuïteit voortzetten. Ontslagen zullen komen en gaan. Nieuwe marionetten zullen worden geïnstalleerd. En de plutocratie, van nature globalistisch en afgeschermd van de gevolgen van haar voorkeuren, zal blijven regeren in naam van de democratie. De vraag is niet langer of de volgende leider fundamenteel anders zal zijn – dat zal hij niet – maar of burgers de schijnvertoning zullen blijven accepteren als de essentie van zelfbestuur.

De uitspraken, standpunten en meningen die in deze column worden geuit, zijn uitsluitend die van de auteur en vertegenwoordigen niet noodzakelijkerwijs die van RT.

Je kunt dit verhaal delen op sociale media:

Volg RT op

Raadpleeg ons [commentaarbeleid](#). Heeft u vragen of suggesties? Stuur deze dan gerust naar feedback@rttv.ru.

AA B i “ <> ☰ ☷

Uw reactie hier

Inloggen ▾

Sorteren op Recent bijgewerkt ▾

M Max Hoÿbrook 23-06-2026 om 12:09 uur 0

Het is de vertegenwoordiging die de inspiratie vormt van een democratie.
Maar in werkelijkheid is de opkomst van politieke teams, en het feit dat er uiteindelijk maar twee politieke teams overblijven, antidemocratisch.
Het vertegenwoordigt alles wat géén democratie is, maar wel als democratie wordt gepresenteerd.
Bij een partij wordt de leden verteld hoe ze over een bepaalde kwestie moeten stemmen door de machthebbers van die partij, wat letterlijk een handjevol mensen is. Dat is geen democratie.

[Antwoord](#)

E Eyi Brookstein 23-06-2026 om 11:31 uur 0

Als je dit ARTIKEL daadwerkelijk leest, is het alsof je met een enorme HAMER op een enorm grote spijker slaat!!!!

[Antwoord](#)

M Mattewis Kat 23-06-2026 om 06:32 uur 0

Ongekwalificeerde democratie is op zichzelf een misvatting van democratie. Het is een fundamenteel verwrongen structuur, gecreëerd door de financiële elite om zichzelf te bevoordelen ten koste van de voortdurend verdeelde kiezers , die de leugen hebben ingeprent dat het het enige levensvatbare bestuursstelsel is om te voorkomen dat de minderheid de meerderheid overheerst. Wat ronduit verbijsterend is aan de moderne westerse democratische structuren, is het gebrek aan inbreng van degenen die door de elite zijn gekozen om hen te vertegenwoordigen, waarvan Starmer een treffend voorbeeld is.

[Antwoord](#)

R Roderick Brack 23-06-2026 om 01:47 0

Ik denk dat hij dingen in zijn psyche verborgen hield – en hij kon niet op Groot-Brittannië reageren met al die dingen die bleven sudderen.

percoëren

[Antwoord](#)

Pravda 23-06-2026 om 01:46 uur

0

Andere baas, hetzelfde script en dezelfde marionetten.

[Antwoord](#)

Steven Hughes 23-06-2026 om 01:24

1

Opgeruimd staat netjes

[Antwoord](#)

Lee Driver 23-06-2026 om 01:06 uur

3

De zionistische vrouw zal hem vervangen door een andere marionet.

[Antwoord](#)

Ayan Mukando 23-06-2026 om 12.04 uur

2

Veel leiders zitten in dezelfde kliek, hebben nooit een langetermijnvisie en doen niets wat echt goed is voor de mensen.

[Antwoord](#)

Thomas Coote 22-06-2026 om 23:59

2

Dit is een geweldig, door ons geschreven artikel!!

[Antwoord](#)

brahim op 22-06-2026 om 19.29 uur

8

Wauw!!! Britse premiers lijken het niet zo lang vol te houden als groenten in je koelkast...

[Antwoord](#)

Pauŷ D 22-06-2026 om 19:46

6

Maar ze lijken er wel op.

[Antwoord](#)

Misha 22-06-2026 om 23:40

0

Dat komt omdat u een Lucas-koelkast heeft.

[Antwoord](#)

- XFretensis 22-06-2026 om 23:25

4

We zijn klaar, Keir, je hebt je meesters gediend. Nu oprotten en een boek schrijven over hoe we het gedaan hebben.

Ik weet zeker dat de voldoening van zo'n spannend boek overeenkomt met je werkelijke prestaties. Vergeet je pager niet mee te nemen als je weggaat.

[Antwoord](#)
- Aca Pupu 22-06-2026 om 23:15 uur

1

De revolutionaire deur van de Kosher Nostra...

[Antwoord](#)
- CB 22-06-2026 om 20:06

1

Waarom ziet hij er altijd uit alsof zijn dure covor op aftelling staat?

[Antwoord](#)
- Jim Beauchamp 22-06-2026 om 22:49

2

Hij doet alsof hij weet wat voor schoft hij is, maar ze hebben hem in hun macht en hij heeft zich overgegeven.

[Antwoord](#)
- Rayph Griebenow 22-06-2026 om 20:49 uur

0

Wacht eens even! 'Cultuur-libertarisme?' Wat in hemelsnaam kan dat betekenen? Misschien doelt de man op sociaal dogmatisme, of op een sociaal of cultureel tijdsbesef, of groepsdenken, of subcultuur, maar hoe dat zich verhoudt tot 'libertarisme', dat weet alleen God, en libertarisme van wat precies? Wederom, God weet het. Of is dit weer een goedkope aanval op het libertarisme om een duistere verlichting te bevorderen in het kader van een antiliberaal cultureel-ethitistische agenda?

[Antwoord](#)
- Jim Beauchamp 22-06-2026 om 22:46

0

Hij bedoelt dat we religies, niet-religieuze mensen en homoseksuelen niet op hun plaats moeten houden. Wat een normatieve degeneratie.

[Antwoord](#)
- Christian Fourie 22-06-2026 om 19:48

4

Het is nu al een derdewereldland dat binnen één generatie een islamitische staat zal zijn.

Geen wonder dat de Britten zo tekeer gaan.

[Antwoord](#)